माघ:

परादिगौर्धभाखनो गौयचानः २। मकरख-रिवतः सौरः ३। इति मलमासतत्त्वीयलिखन-खरसात्॥ तत्र जातफलम्।

"विद्याविनीत: खकुलप्रधान:
सदा सदाचारयुत: प्रवीक:।
योगातुरक्ती विषयेष्वसक्ती
म:धेथ्य मासे मचवानिवेग:॥"
इति कीष्ठीप्रदीप:॥ #॥

इति कोछीप्रदीप: ॥ # ॥ चय, माचल्यम् । पाद्मे। "खर्मलोके चिरं वासी येषां मनसि वर्तते। यत्र कापि जरे तैसु सातवं स्माभास्तरे॥" चगो चगाखलेन मकर:। तत्खे भाखारे। तत्र सङ्कल्य:। चार्गोदयकाले जले मञ्जनं क्तवा आचम्य उत्तराभिसुख: ॐ तत् सहित्र-चार्यं कुश्कुसुमतिलजलान्यादाय खोमवा माध मासि चमुकाचे चमुकतियावारभ्य मकर्ख-रविं यावत् प्रवाहमस्कारीची श्वाहेवप्रका खगँलोके चिरकालवासकामी विष्णुपीतिकामी वा प्रात:स्नानमचं करिष्ये इति संकल्पा गङ्गायतिरिक्तजलमाचेश्प सानं कर्त्तयम्। प्रतिदिनसङ्ख्ये तु आर्थ मकरस्थरविं यावत् प्रवाहमिति न वक्तयं किन्तु मास्यननारं मकरस्थे रवावित्वधिकं वक्तयम्। चान्त्रक्षानवाकानु वैग्राखक्रवेश्नुसन्वेयम्। तच सङ्कर्षं कला यथोत्तिविधिना सानिति कर्त्तवतां विधाय,-"ॐ दु:खदारिद्रानाभाय श्रीविष्णोस्तोषणाय च। प्रातः सानं करोम्यदा साघे पापप्रयाप्रानम् ॥ मनरखे रवी माघे गोविन्दाच्युत माधव। स्नानेनानेन में देव ! यथोक्तफलदो भव ॥" इत्यार्थ सायात्। ततो वासुदेवं इरि क्राणं श्रीधरच सारेत्ततः॥ "ॐ दिवाकर जगन्नाथ प्रभाकर नमीयसु ते। परिपूर्ण कुरुवेदं माधकानं महात्रतम् ॥" चान्त्रज्ञाने मकराकां सारकाचे मकरस्ये रवा-विव्यखन पाटः। असमवेतार्थलात्। तीर्थेतु। "माघमास्तिमं पुर्व्यं स्नाम्यष्टं देव माधव। तीर्थस्यास्य जले निखं प्रसीद भगवन् हरे ॥" इति पठिला दु:खदारिद्रागाभायेत्यादिकं पठितवम्। गङ्गायान्तु पद्मपुराणे। "दिने दिने सहस्रन्तु सुवर्गानां विश्वास्यते !। तेन दत्तं हि गङ्गायां यो माघे स्नाति माधव॥"

पारपूथ कुरुष्य सायकान सहात्रत् ॥

चान्त्रकाने मनरार्वासायकार्व सनरस्थे रवाविव्यस्य न पाटः। स्रममनेतायंत्वात्। तीर्थेतु।

"माधमास्पिमं पुग्यं क्षान्यहं देव माधव।
तीर्थसास्य जले निव्यं प्रचीद मगवन् हरे॥"

इति पठिला दुःखदारिन्नामायोव्यादिकं
पठितयम्। गङ्गायान्तु पद्मपुराथे।

"दिने दिने सहसन्तु सुवर्यानां विभाग्यते!।
तेन दत्तं हि गङ्गायां यो माघे क्षाति माधव॥"
मानव इति कचित् पाटः। यकदा सङ्क्ष्येतु प्रतिदनसहस्रसुवर्थदानजन्यपलसमपलपाप्तिकामः श्रीविष्णुपीतिकामो वा माधमासं यावत्
प्रवाद्यं गङ्गायां प्रातः क्षानमन्तं करिथ्ये। इति
वाक्ये विग्रेषः। प्रतिदिनसंकत्येत तु सहस्रसुवर्थहान न्यपलसमप्तमपलप्राप्तिकामो विद्याय।

"ॐ माधमासिममं पुग्यं क्षान्यहं देव माधव।

तौर्थसास्य जले निव्यं प्रधीद भगवन् हरे॥
दुःसहरिद्रानाभाय श्रीविष्णोक्षोष्ठयाय च।

प्रातः सानं करो स्वय माघे पापप्र वाप्र नम् ॥

मकरको रवी माघे गोविन्दाच्युत माधव।
स्वानेनानेन मे देव यथो तम्मकदो भव॥"
इति पठिला स्वायात्। ततः
वासुदेवं हरिं कक्षां श्रीधरस्य स्वरेत्ततः॥
"(द्वाकर जगन्नाथ प्रभाकर नमोग्सु ते।
परिपूर्णं कुरुष्वेदं माघसानं महान्नतम्॥"

इति पठेतु॥ ॥॥

स्बन्दपुराणम्। "सम्याप्ते मकरादित्वे पुग्ये पुग्यप्रदे शूभे। कर्त्रयो नियम: किस्टूबतरूपी नरोत्तमी: ॥" तत्तत्पुर्यकामः श्रीविष्णुप्रीतिकामी वा इति वाक्ये विशेष: ॥ # ॥ पौष्या: पौर्यमाखा ऊई माघपौर्यमासीपर्यनां महिरातुत्वालाम्मलकं न भोत्तयम्॥ *॥ पौष्या जहुं माघत्रणारुन्यां क्राममासेन श्राहं कर्भयम्। मांसाभावे पायसीपकर्यीन। तद्भावे केवलाजीन वा श्राहं कर्त्त्रम्॥ #॥ अथ रटन्तीचतुर्देशी। "माघे मास्यसिते पचे रटन्याखाचतुई भी। तस्यामुद्यवेलायां स्नाता नावेचते यमम्॥" उदयवेलायां अवसीदयवेलायाम्। "अनकां भ्यदिते काचे माघे क्षयाचतुई भी। सतारयोमकाचे तुतस्यां सानं महापालम्॥ स्नाला सन्तर्धे तु यमान् सर्व्वपापै: प्रमुखते।" अव तिथिक्षवातीयचान्त्रादरः। तत्रोभय-दिने अवगोदयसतारकाले सुहू त्रीन्यनचतुई भी-लाभे पूर्विदिने स्नानं यसतपंश्या । एकदिन-माने तलामे तहिने। मांचकानकालाभ्यन्तरे ताडग्रचतुर्देशीलामे माघपात:सायिना तन्त्रेण दयं कार्यम्। तत्र ॐ तत् सद्य माघे मासि क्षणे पचे रटन्यां चतुर्देग्यां तिथी अरुणोदय-वेलायां अमुकागोत्रः श्रीअमुकदेवश्रमा यमा-दश्नकामी गङ्गायां ज्ञानमचं कारिक्ये इति सङ्ख्या यथाविधि सार्गं प्रागुत्तं चतुर्देश्यम-तपंगच कुर्यात्॥

अय श्रीपच्नी। 'तचोभयदिने पूर्वाञ्चे पश्चमीलामे पूर्विदिने लच्यीसरख्योः पूजनं युग्मात्। एकहिनपाप्ते तिह्ने। एवं घड्वघं मुक्कपच्चमीव्रतिरिप। ततच ॐ तत् सहित्वचार्थ ॐमदीताहि जच्मी-पीतिकामी लच्मीपूजनमकं करिक्ये इति सङ्गल्या भालयामे जले वा पूजयेत्। ॐ पाभ्रचमालिकाम्भीच्रष्टाशिमर्याच्यसौम्बंबी:। पद्मासन्थां धायेच श्रियं जैलोक्यमातरम्॥ गौरवर्णां सुरूपाच सर्त्रालङ्कारभूषिताम् ॥ रीकापदाययकरां वरदां दिचियीन तु॥ इत्यनेन ध्याता एतत् पादां ॐ लच्ची नमः। इत्यादिना नैवेद्यान्तेन पूजयेत्। ॐ नमस्ते सर्वदेवानां वरदासि हरिप्रिये।। या गतिस्वतापन्नानां सा मे भूयास्वर्चनात्॥ इत्यनेन पुष्पाञ्जितिचयेग प्रमानेत्॥ # ॥ ॐ तत् सदिल्यार्थ चीमबेलादि सरखतीपीतिकामः

सरस्तीपूजनमई करिये इति सङ्कला प्रालयामे घटादिस्याजवे वा पूजयेत्।
"ॐ तर्मप्रकलिमन्दोर्वभती ग्रुभकान्तिः
कुचभरनिमताङ्गी मित्रमसा सिताङा।
निजकरकमलीयस्तिखनीपुक्तकत्रीः
सकलिमवसिद्धा पातु वाग्देवता नः॥"
इति ध्यालावास्य स्तत् पायं ॐ सरख्ये नमः।
इत्यादिना नैवेद्यान्तिन पूजयेत्। ततः
"ॐ भद्रकाख्ये नमो नित्यं सरख्ये नमो नमः।
वेदवेदाङ्गवेदान्तिवयास्यानिभ्य स्व च खाद्या ॥"
इति ब्रह्मपुरायायेन पुष्पाञ्चलिना चिः पूजयेत्।
मत्यस्कते। सरख्ती संपूष्य।
"ॐ यथा न देवो भगवान् ब्रह्मा जोकपिता-

लां परिखच्य सन्तिष्ठेन्तया भव वरप्रदा ॥
वेदा: प्राच्छाचि सर्वाचि वृत्यगीतादिनच्य यत्।
न विद्वीनं लया देवि ! तथा मे सन्तु सिद्ध्यः ॥
न विद्वीनं लया देवि ! तथा मे सन्तु सिद्ध्यः ॥
न विद्वीनं लया देवि ! तथा मे सन्तु सिद्ध्यः ॥
चिद्यामिं घरा पृष्टिगीरी तुष्टिः प्रभा प्रतिः ।
एताभिः पाचि ततुभिरदाभिमां सरस्ति ! ॥
दित्य मत्यपुरागीयोः प्राच्ये प्रयमेत् ॥ ॥
"वन्युजीवच्य होयच्य सरस्तत्वे न दापयेत् ।
चाचारात् पृस्तिकच्य पूजयेत्। ॐ मस्याधाराय
नमः । इति मस्याधारं पूजयेत्। ॐ वेखन्ये
नमः । इति वेखनीं पूजयेत्॥ ॥ ॥

च्य माघसप्तमी।
तचीभयदिने च्यापोदयकाचे सप्तमीलामे पूर्वदिने एकदिने तक्कामे तदिने। च्यापोदयकाचे
सामान्यज्ञे ॐ च्यायादि स्याप्यम्थकालीनगङ्गालानजन्यभजसमभजप्राप्तिकाम च्यायुरारोग्यसम्पत्कामो वावचोदयवेलायां सानमद्यं
करिच्छे। इति सङ्कल्या यथाविधि स्नानित कर्मचतां विधाय सप्तवदरपत्राणि सप्ताकपत्राणि च प्रिरसि निधाय।
"ॐ यहरच्यास्त्रकृतं प्राणं मुया सप्तम् लक्ष्या।

"ॐ यद्यञ्चनक्ततं पापं मया सप्तसु जन्मस्। तन्ने रोकच भोकच माकरी इन् सप्तमी ॥" दखुचार्यं द्वायात्। ततो यंथाकालं सप्त-वररीपलाकपन्यालितिलटूळांचतचन्दनयुक्ता जनमादाय जोमदीखादि जायुरारोग्यसम्पत्कामः श्रीस्थायार्थमचं ददे। इति सङ्कल्पा 'ॐ नमो विवखते बच्चन् भाखते विष्णु तेजसे जगत्सवित्रे भूचये सवित्रे कम्मदायिने ॥'

दत्वनन्तरम्।
"ॐ जननी सर्वभूतानां सप्तमी सप्तसप्तिने।
सप्तयाद्वतिने देवि! नमस्ते रिवमक्षवे।"
दित प्रतिला ददमधें श्रीस्थाय नम दलधें
दत्ता।

"ॐ सप्तसप्तिवह गीत सप्तलीकप्रदीपन । सप्तम्या हि नमसुन्धं नमोश्ननत्त्व वेधसे ॥ इत्यनेन प्रयमेत् । स्वृद्धं यापि साने त्याौं विधा-नात् सानमन्त्रं विना स्वर्धेप्रयाममन्त्राः पात्याः पौरायिकत्वात्। मङ्गायान्त्र बहुस्तस्रस्यम्बर्धानात्त्रीनमान्त्रास्तानगन्त्रपत्तस्यम्बर्धानात्त्री